

sygn. akt: **II Cz 827/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Irena Dobosiewicz(spr.)** Sędziowie: **SO Maria Leszczyńska**

SO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w 28 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. K.**

przeciwko **A. K.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanej od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 kwietnia 2014r. sygn. akt IC 845/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 827/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie z powództwa M. K. przeciwko A. K. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną, udzielił zabezpieczenia roszczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez A. K. nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Bydgoszczy prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powód M. K. domagał się uznania za bezskuteczną w stosunku do niego umowy darowizny oraz umowy o ustanowienie służebności z dnia 16 października 2013 roku, zawartych między pozwaną a P. K. przed notariuszem A. M., Repertorium A - numer (...), a nadto o udzielenie zabezpieczenia roszczenia przez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwaną nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Bydgoszczy prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) i doręczenie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia wymienionemu sądowi wieczysto księgowemu.

W uzasadnieniu pisma powód podał, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 2 grudnia 2009 r. (sygn. akt I C 1276/07), zmienionego następnie przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 20 stycznia 2011 r. (sygn. akt II Ca 552/10) pozwana R. K. została zobowiązana do zapłaty-na jego rzecz- kwoty 24505,19 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami od 1 sierpnia 2007 r., tytułem zwrotu poczynionych przez powoda nakładów oraz spłaconych rat umowy kredytu za mieszkanie stanowiące własność pozwanej przy ul. (...) w B., na mocy umowy zawartej między stronami w dniu 3 czerwca 2005 r. Do dnia dzisiejszego powód nie uzyskał jednak zasądzonej kwoty, a egzekucja wobec

dłużniczki jest bezskuteczna. W dniu 27 września 2010 r. dłużniczka, w ocenie powoda działając ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, darowała mieszkanie znajdujące się przy ul. (...) w B. córce - P. K.. Darowanie mieszkania córce spowodowało zaś powstanie stanu niewypłacalności dłużniczki. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 5 czerwca 2012 r. sygn. akt IC2888/12 uwzględnił powództwo o uznanie tej czynności za bezskuteczną względem powoda. P. K. darowała jednak w dniu 16 października 2013 r. nieruchomości na rzecz A. K. - młodszej córki pozwanej (siostry P. K.), z

jednoczesnym ustanowieniem na tym lokalu mieszkalnym służebności na rzecz R. K.. W ocenie powoda, działania A. i P. K. uczyniły egzekucję bezskuteczną i były podjęte ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

Na wstępie swoich rozważań Sąd zwrócił uwagę na treść art. 730¹ k.p.c., po czym stwierdził, że zadaniem powoda było uprawdopodobnienie roszczenia ze skargi pauliańskiej, której przesłanki zawarte są w art. 527 k.c. W okolicznościach tej sprawy na korzyść powoda działają domniemania prawne przewidziane w art. 527 § 3 k.c. i art. 529 k.c, albowiem czynność prawna, której powód żąda ubezskutecznienia miała charakter nieodpłatny i została zdziałana pomiędzy osobami najbliższymi. Z racji powyższego, z uwagi na wystąpienie wskazanych ułatwień dowodowych, działanie dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli wydaje się być bardzo prawdopodobne.

Podkreślił Sąd, że skierowanie egzekucji przeciwko A. K., jako „dalszej” osobie trzeciej znajduje oparcie w treści art. 531 § 2 k.c.

Następnie Sąd przytoczył treść art. 730¹ § 2 k.p.c, po czym wskazał, że same twierdzenia powoda przemawiają za słusnością tezy, że w sprawie istnieje interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Skoro bowiem dłużnik mógł podjąć już pewne czynności z pokrzywdzeniem wierzycieli, to prawdopodobne jest dalsze utrudnianie zaspokojenia roszczenia powoda. Istnieje tutaj obawa dalszego zbywania udziału w nieruchomości przez pozwanych, którzy mogli uzyskać korzyść w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy odwołał się do treści art. 730¹ § 3 k.p.c. uznając, że zasadne jest orzeczenie o zabezpieczeniu zgodnie z żądaniem powoda. Jednocześnie dodał, że dochodzone przez niego roszczenie ma charakter niepieniężny, wobec tego właściwe określono we wniosku sposób zabezpieczenia, zgodnie z treścią art. 755 § 1 pkt 2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 755 § 1 pkt 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana zarzucając Sądowi pierwszej instancji naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód uprawdopodobnił istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, w sytuacji gdy otrzymanie mieszkania przez A. K. wynikało z wspólnych ustaleń. Nadto nie działały one z pokrzywdzeniem wierzyciela albowiem nie wiedziały o toczącej się wobec P. K. sprawie z powództwa ze skargi paulińskiej. Poza tym powód zaspokoił już swoje roszczenia, a udzielenie mu obecnie zabezpieczenia wykracza ponad należne mu roszczenie.

Wskazując na powyższe pozwana wносиła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez Sąd można żądać zabezpieczenia (art. 730 § 1 k.p.c). Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia,

który istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub osiągnięcie celu postępowania.

Co ważne w postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia Sąd nie bada kwestii merytorycznych dotyczących zgłoszonego żądania, a jedynie ocenia, czy uprawniony uprawdopodobnił istnienie roszczenia oraz interes prawny w uzyskaniu postulowanego zabezpieczenia (tak postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 6 kwietnia 2012 roku I Acz 693/12 Lex nr 1164100).

Sąd Okręgowy W pełni podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji odnośnie zaistnienia w sprawie przesłanek warunkujących udzielenie zabezpieczenia roszczenia powoda w sposób wskazany we wniosku. Dokonana analiza materiału zgromadzonego dotychczas w sprawie daje podstawy do przyjęcia, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną w stosunku do niego. Okoliczności zawarcia umowy darowizny pomiędzy dłużniczką a pozwaną, które są jego dziećmi, wskazują na wiarygodność żądania pozwu. Pozwana kwestionując istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia podawała, iż takie były wzajemne ustalenia rodzinne. Poza tym wskazywała na niezasadność roszczenia z uwagi na wykroczenie ponad należne świadczenie przez powoda.

Argumenty zawarte w zażaleniu nie są na tyle przekonujące, aby możliwa była zmiana orzeczenia Sądu pierwszej instancji. Należy podkreślić, iż okoliczności leżące u podstaw zgłoszonego roszczenia na etapie postępowania zabezpieczającego winny być jedynie uprawdopodobnione.

Należy mieć przy tym na uwadze, iż roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa jego istnienia, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego żądanie może okazać się bezzasadne. Istotą

postępowania zabezpieczającego, jako postępowania incydentalnego, nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione.

Reasumując, powyżej wskazane okoliczności prowadzą do wniosku, iż zasadne było uznanie przez Sąd Rejonowy spełnienia przez powoda pierwszej przesłanki udzielenia zabezpieczenia - uprawdopodobnienia roszczenia.

Trafnie również Sąd Rejonowy wskazał, że brak zabezpieczenia mógłby utrudnić osiągnięcie celu postępowania. Z uwagi na bliskie relacje rodzinne nie jest wykluczone, że darowana nieruchomość pozostaje nadal w faktycznej dyspozycji dłużniczki, która pomimo złożonego pozwu, poprzez dalsze zbycie nieruchomości, będzie starała się uniemożliwić skierowanie działań egzekucyjnych wierzyciela do tego składnika majątkowego celem uzyskania zaspokojenia wierzytelności. Postępowanie takie w toku niniejszego procesu mogłoby skutkować tym, że ochrona prawna udzielona powodowi pozytywnym merytorycznym orzeczeniem - o ile takie zapadnie - okazałaby się niepełna. Z tego względu prawidłowo Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że interes prawny występuje w sprawie po stronie powoda, co w konsekwencji uzasadniało udzielenie zabezpieczenia roszczenia wskazanego w pozwie.

Sposób udzielonego zabezpieczenia zapewnia uprawnionemu należyłą ochronę, nie stanowiąc dla obowiązanej nadmiernego obciążenia (art. 730¹ § 3 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy